

ELS CANTS DE L'EXCELSA AMOR

POSTCOMMUNIO

En carn humana tancà un Déu sa vida,
però encar vol tornar-se més petit,
i a dintre el Pa Sagrat l'ha reduïda
perquè em cabés entera dintre el pit.

Mos ulls no són ja per cap pompa externa
i mos esguards el firmament no atreu,
que en mon sí porto la Bellesa eterna
i altre univers germina dintre meu.

Mon cor no ha de buscar ja l'Amor pura
darrera la cortina del cel blau,
que batega dessota la blancura
del Mannà excels que en mes entranyes cau.

L'eterna Vida atreu la vida meva,
i son ambdues dos mesclats perfums;
i tot mon ser, transfigurat, s'eleva
com sol-ixent entre oceans de llums.

No com mirar de sol en freda lluna,
llisca tansols Amor divina en mi;
m'arriba al fons de l'ànima com una
fletxa de llum que el cor em mig-partí.

Els abismes del cor no aclariria
un milió dels astres més fulgents;
amb la sobrant claror mon cor podria
esvaïr nits d'immensos firmaments.

Tot és en mi. Soc el vivent Sagrari
i el mar de les grandeses divinals;
l'àngel pot descendir per a trobar-hi
de sos afanys puríssims els corals.

Tota vida és en mi. Si aquest món fina,
en mes entranyes duc germens fecons;
jo tinc en mi l'Éternitat divina
per a plasmar meravellosos móns.

L'ànima dintre porto, de les coses;
i jo contemplo en mon florir intern
l'ardent color d'immusteïbles roses
i la rialla d'un abril etern.

Soc pobre; l'esperit no em neguiteja,
puix copso l'infinita Plenitud;
si un jorn mon cap com nevat mont blanqueja
portaré en mi l'eterna Joventut.

* * *

De l'Hòstia on el mateix Déu es tanca
ésser me plau el joieller feliç:
qui per copsar-la fóra una flor blanca
com lliri que's desclou al Paradís!

Bolva de llum en la clarò infinita
només volia ser per a mon Déu;
d'un misteri més alt mon jo palpita;
ja Déu flameja dintre del ser meu.

Si en ell ara esplendiu com una estrella,
mai més no us apagueu en ell, Senyor:
eix abisme, rublerí de meravella,
com l'ompliria sense vostra amor?

+ FRANCESC VIVER, pvre.

Poesia premiada en els Jocs Florals de l'Empordà,
celebrats a Torroella de Montgrí l'any 1920.